

e. 93.
8.

Aut. n.	Pres.	C.	N.
189	LC	9.	17.

1
 In Boston
 Bibliotheca de archiepiscopi
 Cantuariensis
 Bonifacii.

MS. 605

La Gelosia.

Espectacle de la vida domestica
Comedia en un acte.

Orijinals de

Pau de Montella.

A D. Alexandre Ferradour.

Amich Alexandre; á tu que
consta el fet real, ^{y qd} ~~ad~~ dedico la
comedia, ~~receptela ab venavolencia.~~ P. M. ^{preme una}
^{bona voluntat.}

Personatjes.

Dª Juana.

D. Alexandre. Alexandre.

D. Pera. La escena se lloch á Barcelona.

D. Pau. Per dreta y esquerra en ten-
gan la del actoy.

Acte Vnich.

La esc. Vnna Saleta ^{á casa} resibiolo de
un empleat que guanyea bon son,
no de lueso pero molt de vent.

Caracteres comestos y el porta á
la dreta que dona el desparta de
D. Leonardo. ~~Acte~~ á la esquerra,

que dona a la ante-sala y porta
de entrar al pis. Altra al fons
que dona a un cuartel a honra
hi haurà un llit o colcheta,
Cadires confortables, y alguns
sillons. poltronas.

Escena 1^a

Al abansse el teló apareix la ex-
terna solitaria, als pocs moments
s'ou obrir la porta d'el pis, y apa-
reixen D. Alexandre y D. Pera per
la porta esquerra.

Alexandre. Entra entra amich Pera
y asendemos que com heuyá
mon ho necessitem.

Pera. Si; que lo que es jo no'm puch pas
tenir dret.

Alexandre. Vaya una ocurrencia
com ha tingut l'amich Tausma
de ferros buixar peolibus anclando

de Vallvidrera a' Garriga ab un
dia de calor com abuy y al pet del sol.

^{representigam en dos villans}
(Gentils, y se ven el timbre d'el 3^{on} pis.
molt, repetit.

Pere. Si ns ha donat un banquet digre
de Luculo ns l'ha fet ben parhi.

Hernand. Ell ho ha pres com a' medida

higiènica, que ~~es una~~ medida higiènica que

^{rebeuta.} (3^{on} vol el timbre d'el sieg 3er pis
Pere. ¿Que es aquest continuu refreca

en el pis de sobre?

^{que ara cabem de deixar}
Hernand. Es en Pau que viu ab l'ocer pis

ab son curquet y pot ser deuen ser fora

pobre chicot com es tan gras & ha ~~estat~~

~~molt molt.~~ ^{suat la gota gota} ~~molt curquetant.~~

Pere. Hans ha dit que s'volia ficar allit,

(^{2^a} Pau el timbre d'el mateix pis, del 2^{on}

^{en Pau}
Hernand. Deu ser el mateix que truca.

Vaite a' veure, obrir. (Surt per l'engerra.)

Pere. Pobre Pau, ¿Quin mudo de esbofegá

an tenia un feix! ja sabé com esta

tan grasos no podia ab la rebu hu-
manitat.

Escena 2^a

Dits y Pau.

^(El Alexandre perfectint a)
(Ent Pau es un fope molt graci molt
paclut y diu barba.)

Pau. (Entraent molt fectigat); Ah nois!
^(Comina galbana)
Estich mort que nom puch sostenir,
estich cenarbat els meus verbis es-
tan desllurigats, estich mort. (Es deixa
caure sobre una cadira. Els altres dos
ocupan ^{los} dos sillons.)

Alexandre. Noy pren pressencia, que no
salties tambe estem cansats.

Pau. No haya poca diferensia de vosat-
res a' n'ami, la vostra complexio es
com la de la jenerositat de la jent
^{jo ja es altra cosa}
~~pero~~ jo y anen a' la lijera, pero y las
mebas carnetas han de porta' aques-
ta tripa, que cuent es plena com
abuy no haya casualich que la
^{deixels de aqueixa humanitat}
trajins, y no n'oligo nada de Valli-

drera a Torria, y del capte estansió
^{apreu, hi ha una jornada y en plena}
aque que no es mal trechu...
(Bastalla.) y ¹ canniculaca

Pere Be honra ^{be} reposa, reposa...

Pau Tu ho feix; vauya una occurrensia
com ha tingut en Tournes de con-

conclusis a Valvidrera pera cele,
^{habenthi a Barcelona Pau bona fonda y restorant}
brar S. Tournes ^(Bastalla.) ^{pensada que en seccompensa} em ha

donat un dinar de primera, y con-

fesso que m'hi he ce profitat, aaaa (Bastalla)

^{Pera j'aprim (Bastalla y ha estirantiers.)}
Pera. On ^{haballat} perfectat haes honrat la saula...

^{Et be ho tingut de fet aixis; deixat de haber de omplir aquest}
Pau, Pero ja m'el ha fet ben parhi; ell

diu que es una mediola hijienica

^{entendi} no se quina mediola hijienica pot

ser, fer utipar a una persona y des-

pres ferla arrabanta uaa (Bastalla)

Pera. Com a bon meteha, ha dit que una

bona casminata era un preservatiu

contra una indigestio y contra la feridura

Pau Vauya un preservatiu ferrebent

^{Deu} ¿nova al olivable ab al seu preservatiu?

à una persona; ell que s'un ver-
^{que sempre caminava absurdas y}
deeler Julio Orante ja hoja está
^{acostumat, no se l'indona res,}
fet, es una veroladera mania la-
seba; es pensa que totom es com
^{claro y prim com un esquelet} ^{ab cada gombada que fa de}
ell y no s'fa correch de la jer de
Sripocuu... (Badalla) no pot fer
aqueixas volentiuas (Badalla)

^{ben be} ^{ava (Badalla)}
Hermetre, Ja es de plummya probe Pau.

^{Pera abava (Badalla); Potra Polau;}
Pau, Ja ho pots tornar a dir; a la fa-
milia del men curyoit, no se qui-
na s'els ha ourrequit, curtom que
jo vindria tard, ~~per~~ hem sancat
el pis, i en hem ancat a correr la
boleja y jo no tinc elau; Quin
moelo de fastigu arribo mitx
mort ab l'afeyny de tirarme ^{sobra} al
llit y ~~no ser~~ y fer un delission son
y neuranyas de la china, venstan a
paseita...; Quin moelo de fasti-
que ja ~~acaba~~ (Badalla) al proesim!

¡elly quin ovos (Badalla)

Pera. Be homa ara ja pots reposar (Badalla)
Alexandre, et ara (Badallut) que en curran en badallut...

Pau. Si, ab una caelira que no pot
Si, mal vos en poden, ~~Si~~
contenir lo meu freres, vosaltres
^{estau ab comoditat,}
arrecurits habeu triat els sillons,
^{y reyen com uns pastores}
y jo sech ab una caelira que no
pot contenir lo meu freres

(Badalla) ~~am beneu sentassi~~
estich tan ancurbat y ting unes
desplisencia y un os tan gran
que m venen sentassions de
ajuntament aquí terrada (Badalla)

Alexandre. ¡Homa això no ho buy! no
^{pera poderte remediar}
sultem llit a casa; mira aquí
fens una colcheta (Obra el cuarto
del fons.) ajunta y dorm tranqui-
lament tan com vulges, que jo t
^{prometo que}
ningu visobra si despertada.

Pau. ¡Ay Alexandre de las mebas en
frances! (L'abrassa.) Au Toume

¡Quin moolo de practicar las
obras de misericordia! Ah Pau
ha donat menjjar al qui ^{quia} se fam,
tu un llit al qui se son, i encara
diran que no hayer carichs?
i Com podre recompensar de aquest
benefissi? ¡Oh may, may!
Pau. Bueno; vestan á dormir, que nos al-
tres ve'llarem el son de la teba innocencia;
¡Oh! S. Morfeo glorios jo prometo ofe-
rirte una ^{patro d'els dormeires} ~~grana de gran~~ ^{de capalls, de foy y}
~~mitja de gran~~ ^{y alguns gram elopi!}
(ce y d'ome d'obrenas de cascill.
Contra en el quartet y l'exmibre tanca
la porta.)

Escena 3^a

Dits menos Pau.

Pere. Es molt agracit au Pau; jo que no
l'hi he fet cap obsequi, vull regalarli
un llit ab ^{sumien,} mitella d'obrena de
matalassos, per que ^{em comda positivament} se que m'ho
agraciará, estimará

Hernando. Fa compassió sobre el ricot ab
aquella obesitat, ¿ Qui no's fa carrech
de las ^{sebas} circumstancias?

Pera. Teyerni un ratet mes, y eargotemi
un sigaret. (Trau petaca y fere un sigaro.)
Vests que no terns Al arribar habern
trobat el deu pis tencat, ahon terns la
la Juanita?

Hernando. Com nosaltres habern estat de
fronatchela, ella y la ^{la petita} missyona
Pen han anat a dinar a casa els
sogres y han tencat el pis.

Pera ^{ce} Concora que jo no tinc huetada a
fondo a la seba Juanita, a la apa-
riencia com sembla que vas ^{res} en escu-
lli una dona d'aquelles que en cor-
ren pocas, una verdadera Femme de
menage com diuen els francesos,
y a mes de aixó bona massa y qua-
nta.

^{es una dona de totes prengudes}
Alexandre. Si noy si; en quant en aquest
particular, visch com el peix al aigua.
ella es meta, anebrossada, econòmica
instruida agradable en el tracte, ca-
risyosa trabelladora, bona plancha-
dora, ^{bona} curidora, ella tot s'ho fa a casa
~~una~~ ^{cuixeria} curidora de primera, agrada-
ble en el tracte, ^{bona marta que daria la setmana a la ditada} curiosa, y que
m'estima ab deliri, ^{ab fantasia} pero, en mita
de totes aquestes bonas ^{pero, qualitat} circum-
stans haya un pero.

Pera. Acabas de relatar totes las bonas cir-
^{qualitats}
~~circumstans~~ que acordamen a' una
perfecta caracola sens deichcarten una,
¿Com en mita de tot aixó hi pot
haberhi un pero?

Alexandre. Si noy, si; ^{en mita de tot aixó} heuyó un pero que
es la meba pesadilla, que no m' deixa
viure ab tranquilidat.

Pera. ¿Un pero? Home estich pensant y

discurrent ~~ab~~ quin pot ser aquest
pervo, y no utino ab ell.

Alexandre. ¿No hi utinas?

Pere. No moy no, pero mes que pensi

y batini.
y discorra. Espero de tu la reserva.

Segundo
Pera Honorario já se suposa.
Alexandre. El pervo que te la meba dona,
es la jèlosia.

Pere. ¿La jèlosia?

Alexandre. Si moy si, la jèlosia.

Pere. Ben mirat aixó no es un defecte,
proba que l'estima es mes abiat
una prova de estimació,

Alexandre. Si pero es una prova de estimació
que m'abenta mortifica,
no que fa viure ab continua sosobra
y neguit, q'nes causa de reyertas
continuas ^{2 que} y de mal estar etern, y a ella
ya la felicitat matrimonial.
(S. ouert e Poncar a n'en Pau.)

Pere. Aquet si q'nes felis, ¿sens?

Alexandre. Si; dichós ell que dorm ab tran-
quilidat y ningun l'hi dona mal temps.

Pere. Donchs mira jo, com tu sabs, es-
sich promés ab la Glòria, y no'm
faria res que tingues a quest defecte,
jo t'consideraria com una virtut,
¹ com una prova de estimació;
² ~~sempre que m'estimaria;~~ no'm
partis de donchs que at venen enra-
honar ab la substancia o menyura y
som s'els enclona, falsas un dia a
clina' o a' s'opra, arronnan les espalles
y oliver, bueno, falsas un ^{nit} dia
a' ~~clina'~~ ^{casa}, y no't Pen de menar conspite,
y prova evident ~~sempre que no't venen cor, que~~
~~sempre que no't estimem ni poch ni~~
molt ^{de bona gana't}
y que ~~no't faria res deixant~~ ^{ign} per lo
que he trobat abuy, que no he tro-
bat res.

Alexandre. Algo haya de raho en aquest
particular, pero entre lo que dius y
lo que m'passa a mi, haya gran
distancia. Figurat tu, primer de tot,
que euen arribo a' casa lo primer

que fa, en cara que ab dissimulo,
es arrimarse ab mi y olorarme,
com un gos perdigue, - "Am sembra
que fas olor de alguna essencia, y
tan tu com jo no m en posem may;
¿ehon has sentit que ~~canat~~, que
Pajen impregnat d'aqueixas auto-
rotas? Tan deus haber arrimat ab
alguna oliva de cafe concert - Pero
dona, si no hi varda may, passo els
vespres sempre ab tu, - Am sembra
que vas enfermar de la platis; ja deus
haber fet algun petonots a alguna pro-
ca vergonyosa. - Pero dona si tu no veus
mes que visions, - ¿Visions, visions?
Abansa que son realitats, - Abansa
del brasset p'el carré, passa una ^{dona}, qual
servol que jo m'hi tan sols m'eri a donar.
- ¿Qui es aquesta de caracta que
passant s'ha fet l'ullet? - ¿L'aura? ni

tan sols m'en som aolorat; No deu
han aolorat, ^{que mal,} com dissimulats. —

Trobem a la fulana o a la sudana,
encara que vagi ab el marit, y al
despedirnos m'allarguem la vida, ja
rebo un apretó de brás quem feu
dir; eby! — Luego qu'els deixem, ^{Plas-}
^{quis atwimoy} ~~vist despartit~~ fins al men de van
y en presencia d'el seu marit
ha apretat la ma ^{desgraciosa} la poca vergonya,
i sa erey que dormo? Es ven que no
m'han he aolorat? — I sempre aixis
si vinch dora, i Perque vinch dora, si
vinch fart perque vinch fart, si m'
puro elegent, perque vaits de conquista
si vaits de negligé perque la tinch
conquistada y la meba casa es un
mal estar, ^{etim} es un infern ² poguent ser
una mansió de felicitats sensa aquest
pero que Parocho d'explana
Pere, Donchs ves, a' mi em sembla que

sogra'm combida a'n' al seu paleo
de ^{com}ove fets, de la seba ^{hora de sagrada} exposa y ^{que acompanya} la fra-
pen ^{acompanyar} meba ^{de} ^{la} ^{cliveta} ^{per} ser ^{paclri}
estuba sol ^{mult} qual que ^{acompanya} l'ibarra ^{com}panya, ^{avant} en va anar la
na, ^{cliveta} ella ^{com} va ^{prometre} escriurem
corola ^{en} ^{un} ^{ya} ^{complet} ^{abuy} ^{hi}
deoh ^{com} ^{testa} ^{si} ^o; ^{sur} ^{tin} ^{el} ^{de} ^{qui} ^{entre}
^{avant} ^{al} ^{teatro}
unas ^{coras} ^y ^{altres} ^{notis} ^{adria} ^{temps}
d' ^{escriure} ^y ^{jo} ^{no} ^{vull} ^{que} ^{tinga} ^{no}
fin ^{de} ^{reprochar} ^{me} ⁿⁱ ^{una} ^{com} ^{testa}
dra ^{be};
i ^{que} ^{no} ^m ^{podria} ^{proporcionar} ^{lo}
necessari ^{per} ^{escriure}?

Alexandre; ^{si} ^{si} ^{de} ^{mit} ^{arrives}! ^{Entra}
a'n' ^{al} ^{meu} ^{desparita}, ^{que} ^{alli} ^{traba}
nas ^{tot} ^{lo} ^{necessari}; ^y ^{ningu} ^{'s} ^{de} ^{de} ^{tor}
bura.

Pere; Voh di voh di? Donchs mira, m'en
hi ^{vaint}, ^y ^{'s} ^{pagant} ^{que} ^{ningu} ^m
de ^{tor} ^{bi}, ^{per} ^{que} ^{en} ^{un} ^{escriu} ^a ^{la} ^{meba}
mena, ^{mhi} ^{mira} ^{molt}, ^y ^m ^{sab} ^{molt}
^{gru} ^{em} ^{de} ^{tor} ^{bi}, ^{per} ^{que} ^{un} ^{et}

eseriu aquellas indimitables amencoras
que com tu sabes... vamor... ja mentem,

Alexandre. Si home ja s'entendeh, i ^{no se si} Aquieu
se lo ^{preguntas d'uns haque} ~~obras~~ ja se lo que son aquestes
coses. Ves home, ves que ningun at
destorbura' (Y hi obra la porta de la dreta.)

^{Gracias noy.}
Pera. Alom donchs. (Y en entra.)

Escena 4^a

Alexandre.

¡Pobre Peret, es un bon noi, i el Peret
ple de ilusions y enamoret es coneix
que la seba promesa tambe l'estima,
certa cosa correu, lo mateix tambe
ampassa ab la meba dona; las fo-
cas regocelas que ha estat fora tambe
m'ho ha corrigit, y jo ho he fet ab gust,
perque... ^{no ho puch negar com un crimble} ~~francament l'estimo~~ y i qui
^{de tan bonas envidiats y}
no estimara a mia dona que s'heu
que idolatra a son marit? Potem
que l'efecte conrabit, ¡Que felis

fora jo si la veijés un dia curada
de aqueix defecte que m'Peret suposa
una Virtut!; Ojala, ojala!

(En Pau ronca.)

Alta moy quina musica, si la meba
dona tingues aquest defecte, també
seria ampirada.

(Per obrir la porta del pis.)

¿La Tuamita? No esperaba que
vingues a aquestas horas; nada
una sorpresa com ella sol fer.

Escena 5^a

Alexandre Tuena.
(Entrant molt sofocada y vantant ab furia.)
Tuana! ¿Ayay! ¿Tu aqui!

Alexandre. Si, jo aqui. ¿De que t'estranyas
Tuana; No m'he d'estranyar? ¿Com es
que has vingut tan dora?

Alexandre. ¿Dora? et m'sembla que es prou
durt.

Tuana. No ho es prou de durt, perquè tu
y es de estranyar,

with

[#]
Alexandre; Sempre lo mateix!
¿y la nena?

Tuana, Vindrà' ab la miryona;
I ha quedat ab els abis juegan
ab altres criaturas. (Se lhi
arrimna y Polora.)

com més i pots estar fora de casa...

(L'eli amissa y l'autora.) ✕

Alexandre. ¿Que oloras, que oloras; que oloras si faix auto al estufait?

Tuana. De estufada miraba si feyas olor.

Alexandre. Ni de estufait, ni de estufada; ab el trajeota y haberm fet de Vallvidrera aqui; veyas si s'hauran olervanencit els autors dels estufait y de las estufadas.

Tuana. ¿Ab Vallvidrera habeu amait?

habeu olivait a la fonsa? Varios ja entendi

m'ho temia; a Vallvidrera, aixis lluny,

per poguer amair ab donas perque nin-

gu s'en enteri, aquesta ja me la pensava

saber enan me vas dir que Tuana

ad convida, ja m'vareite ^{per carred,} pensava

permes que no hi podiam fer ab don-

tas, y m'en acabo de convenir enan

habeu amait a Vallvidrera ab aquell

^{l'arch con un dia sensa ja,}
sol baron, ab aquell Temorne d'aquells
ulla ^{rus} luxuriosos que enan ven una
dona. es derriteix.

Alexandre; Pero ^{criatura!} ~~dona~~ que no sabs que es
metje y de la mania d'el eserrisi y
^{respirar,}
debs aires purs...

Tuana, aires purs... aires purs... aires
^{aires emperatari (aires corromperts xins de moscos)}
^{perfitens} en Temorne ha de ser la teba ^{perditio}
^{Alxandre let part. Deu meut}
^{graciuu (Mirant el que cana amb ell)}
Tuana ^{perditio}, els llabis d'blanc que jau,
hi deu polvos; ~~debs perfermots~~

^{dona no; no,}
Alexandre. No hi duich polvos, y si m'blan-
que jau, es que m'arrossionas ab les
seus celos.

Tuana, ^{Senyor si} Si a celos; y molt justificats, perque
verteix les miraculas que t'adonam les
dones enant a unu si el carne; que
sembla que s'at ^{vulgan} menjar.

Alexandre Oh deu fer que soch molt guapo.

Tuana. Si que tu ets de guapo y per xo
es per la unica cosa qu'em sob greu de

haberme cansat ab tu, beldria que
for sis ^{molt lleite} lleix com aquell sarjento que
diu en que rabio de feo

Alexandre. Vaya vaya, estas de brometa,

Tucana. Si per brometas estem. Entra els

seus disgustos y l'olor que fa abuy,
(Pensant.) estich que no puch respirar, entrare

a'n del euartet, an traure el vestit
y m'posare la bata per estar fresca.

(Va a obrir el euartet al el fons, y

Alexandre i hi interposa.)

Alexandre. ^{obrix} De cap manera, no ho fassis,
que hi tinc un company que dorm,

Tucana. ¿Un company que dorm?
(Alzant la veu precipitadament.)

Una companya volabis dir. Es
molta barra, jo ^{la feba} feya capar de mol-
tes cases, pero arriba al estrem de fer-

se venir las donas a casa, aixo may,

^{pensaba} ~~era~~ ~~estava~~ que m'respectarias un chich men.

Alexandre. Pero dona, no eris que m'el
^{no eray que} ^{arrives a fer el teu} ^{no} ^{resolvas aquest} ^{simisme}

desprender-se.

Tuana. ¿Que s'emendana a mi que

despresti la gran barjunta? ^{que s'emendana en tot per complaire, jo que no puc m...}

~~que s'emendana en tot per complaire, jo que no puc m...~~
mi nas de mala; ¿Que s'he fet jo

^{donc crueles}
per donar-me aquestes dignitats?

¿Que m'he degraada?

¿Cy jo m'poto mala, jo diré al-
gün traïdor! (Se deixa caure en un
sillo.)

Alexandre. Pero dona, ^{no haya rachs per tant, se fabrican castells en la air}
Palmar, calmar
per l'error de Deu.

Tuana. ^{advertida de valors}
(Palma y es posa molt tiesa.)

¿Po haya mes jo vull obrir aquest

^{estich en el meu plaer}
^{artich a casa meua que faltaba mes,}
en arto, jo vull veure aquesta dona y

^{junio mimmorament}
deuenda de casa a caps d'escorubres.

Alexandre. Christ. Titerit. ^{no cal que cridis,}
Si sent ho vels,

^{jo s'entisfare la curiositat.}
se; y mira. (Obra el quartet y s'ven

ci n'un Pan dormint ^{Tuana deixa tra-}

^{Qui la sorpresa gracial en que ha caigut}
meta y fent grans ronquets.)

^{¿heu han conuertit?}
Estas contenta? ¿heu has enterat?

^{ce}
Es una dona ab mes barbas que un

cabo de guarda d'ors y bastant rabinguda.
(En ~~Port~~ ^{Port} ~~rossa~~) que dormi com una marmota
Tuana. (Al port.) ¡Quin chasco!

Alexandre, estira ab quisi gust que dormi;
^{illiate a colorada} ^{estirada} ^{del cor meu} ^{vesfent musica.}
dormi maca, dormi. (Fencia.) Tana
¿Estas convenuda?

Tuana, Tu veurais; ab als entesses d'ins que
de tu d'ins, no de res de particular
que jo m'hoja equivocat y ara has
^{ab lo meu presentiment}
^{jozantme en ridicol}
porat molt de greix donantme
aquest chasco.

Alexandre Vaya, Deu se fasse bona.

Tuana. Massa que m' soci, ^{de bona,} això es lo que
m'pert, a' tu s'ha de fer bo Deu. Pre-
^{Corriente}
^{Queno;} ja que per aquestas consideracions
no puch posarme la bata, ^{per a posarme ab comoditat} arribe al ro-
pero a' traure un bestidot. (Va a
obrir lo eucerto de la dreta.)

Alexandre. (Interposarse.) ¡Ay! Això sí;
que haya un company a' n'ul des-
paita que escriu una carta y m'ha

demanant per favor que no l'alterabessin.

Juana. ¿Un company escribint una carta? Otra que tal. Al permes era que perque he sortit chunquejola no iré a veure a queixa escribenta que vols que la destorbin?

Herminde. Pero dona, tingas un poch de cordelassio, un poch de consideracio.

Juana. Bequi no hayan ^{corduras ni} consideracions que hi vulgan, ^{en han feta la meba honra.} non eren tan can- aribarme si convenia de dieta per veure las debus manyas, mal disimuladas?

ety moy, aixeo no; hi vaix per mes que tu no vulgan. ^{feb. Juana} (Juana a casa pero deben el paribar, la porta s'obra y s'pre- senta D. Pera.)

Escena 6^a

Dib. D. Pera.

(obrima carta a la ma)

Pera. ¡Hola Dª Juanita! Com ho passa? ^{Seanchu (et part) Sorpresa} ^{cop. & cat. 1. 6}

Juana. (Transformada.) Be... be... y... y... vosté.

Do... Don Perico?

Pera. Perfectament al servey de vobres,
he unió de la franquesa que tinc
en aquesta causa, y vint del despatx
d'escriure aquesta carta per la me-
ba Elbireta per que... voste ja sab lo
que son els enamorats, si falta
^{Pera,}
contenta a volta de correr, així
^(Fina la carta a la bytchaca.)
contraria a les esmentades.

Tuana. (~~Deprimida.~~) Efectivament ai-
xí ho fem ablo meu marit.

Pera. ^{* Perey Millor,} Jo ho aprobo. Abuy he tingut
la satisfacció de dinar ab n Leonardo,
^{Leonardo, Gaspar,}
Pera. I amich Jaume en celebració del seu
San'ns ha convidat, com ja sabrà
voste, ad un esplendit dinar a lla a
Vallvidrera, ^{habent} ha reinat ^{gran} l'entusiasme
y franquesa entre ^{vans} els amichs.

Tuana. I les amigues no?
^{Leonardo (abuyt) Ja hi son.} Si en Jaume no es afimiat a donar
Pera. No Senyora ⁿⁱ habern estat homes s'ols
^{a dir la veritat Senyora hi faltaban pot venir}
s'ols, que may una festa de l'abicien

com euam es acompanyada de sen-
yoras, sobre tot si ~~reuniren~~ son de
bona societat com voste per exemple.
Juana. ^{De Perico} Gracias, no m'adubi.

Pere. No es adularla, voste es una senyora
que reunix totes las bonas qualitats,
una senyora sensa ^{un} pero com el ricam.

Juana. Voste esta en un error, com mes
anys vauite passant, mes defectes cada
dia m'bareix reconeixent, y no haya
com l'experiencia pera fer ^{corregir} mellorar a
las personas.

Alexandre (A part.) ¡ehy hojala!

Pere. Verdadament, per això diuen
que l'experiencia es la marca de la
ciencia.

Juana. ¿Nos farà l'obsequi de sentarse
un ratet?

Pere. Sento vivament el que no ls pugua
fer un ^{complauer} ratet de companyia, el paper
de la Cliveta m'astorará esperant,

~~El hi varen dir prometre que com ho~~
invita per aquesta nit a supar y al
teatre, ja es un chich durt, y no m'
agrada ferma esperar.

Juana. Voste mateix, com conega;
ab tota franquesa.

Pera. (Prenent el sombrero, y encorixant
ab en Alexandre.) A l'ios noy, celebraré
que s'probi la festa. (

Alexandre. Lo mateix s' desitcho.

Pera. (Allargant la ma a D^a Juana.)

Donya Juanita als peus de voste.

(^{per la guerra} Guarden cost, y s'a sent a D^a Pera-
^{fanen el favor de retirarre} que diu.) Vayin, vayin... pera mi no
^{fanen compliments} no s' molestin.

Juana. (De ole d'ins.) Per nosaltres no
es cap molestia al contrari.

Alexandre. (Idem.) Et Dios portati be.
Escena Ultima. ^{expressions.}

Dª Juana D. Alexandre.

(Y presentam en escena, quedam
un moment parats un en front
d'el altre.)

Alexandre, Oh veus? oh veus son tota?

(Bona.) No ^{conveixes que} veus com Palusinas
y veus ^{mes que} visions?

Tuana; Ah Leonardo meu! Per rahó at
sobra; si, verolaclement, veix que
ab la meba jelosia estich fent un
paper ridicul, aquest m'ho ha cone-
gut.

Alexandre, No dona no; y encara que fos
^{no hi feres prudent}
aixís es un noy que sab dissimular.

Tuana; Ah Leonardo em sabria molt
gren que aixís divulgués! Tu ja m
sabris dissimular: guardaris el secret.

Alexandre; Tuana? Vos callar? ^{dona?} Recordeu que
el teu defecte, no és defecte sino prova de ^{confesio} superioritat.

Tuana, No hi puch fer mes; ^{la meba, faldra} es un de-
fecte aquest que m'ridiculisa, pero
tu m' dissimularis per que

¿Sabs de que probe aquest defecta
qu'em ridiculisa? Del gran amor
que t'finch Leonardo meu; (L'abrasia)
perque sempre m sembla que m vo-
lan robar aqueix tros del meu cor,

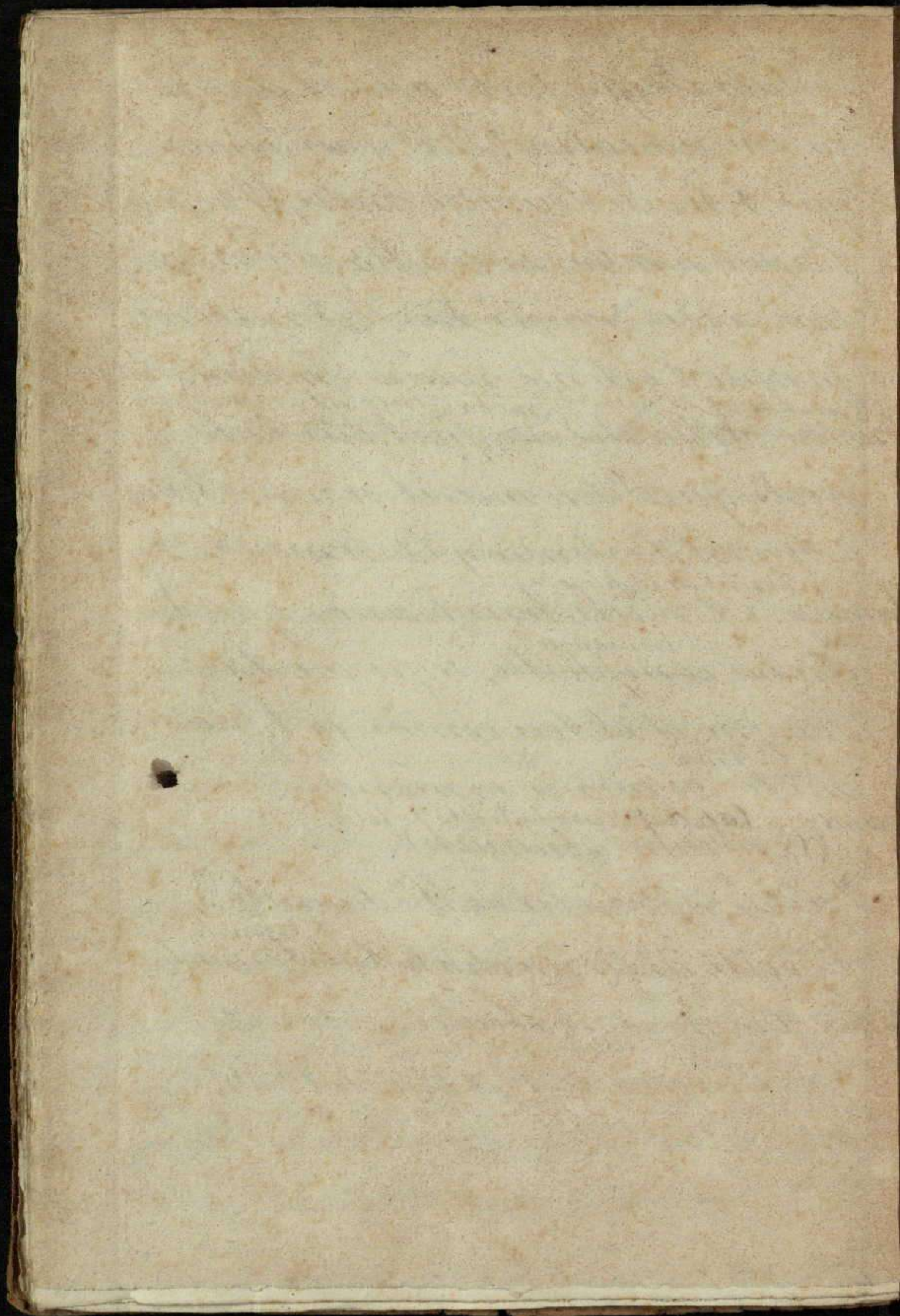
perque t'estimo massa.. massa. (Phaa.)
^(am deyant la cara) meba; ^{en lo pit de Leonardo,}
Leonore, Filla del cor, per ^{fills del cor.} envidiosos y
veçels que t'heu marit sempre t'ha
estimats, t'estima y t'estimara.

^(dient miaó filoposa)
Tuana, et m als teus braços, gosoda
dicha ^{inmensa} completa, segura estaré
sempre del teu amor, jo t'pro-
^{jo t'juro} meto, esmena, esmena.
Leonore, (Safart) curada, (Alt) Gofelis,
(Quedam abraçats).

* ¿Que no's troba be Dª Juanita?
La veïta aixís un chich ^{con tranyada} trostornada
Tuana, ^{no Senyor;} Ca; no es res; el calor... (Ab benta.)

Puigcerda 1. abril del 905,

1006390065